

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 13C/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120201569
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Revický
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8120201569.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom Mgr. Petrom Revickým v právnej veci žalobcu: C. S., A.: X.X.XXXX, W. XXX XX H. A. Q. XX, zastúpeného JUDr. Adriánom Cupákom, advokátom, Dr. Goldbergera 249/1, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Silverside, a.s., Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 052 560, zastúpenému spoločnosťou VIVID LEGAL, s.r.o., advokátska kancelária, Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, o zdržanie sa výkonu dohody o zrážkach zo mzdy, takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný **m á n á r o k** voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 27.12.2019 doručenou súdu 31.1.2020 sa žalobca domáha, aby súd vydal rozsudok, ktorým by žalovanému uložil povinnosť „zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 18.5.2017 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným na výkon zrážok zo mzdy a iných príjmov“, a nahradiť mu trovy konania. Žalobca v tomto podaní zároveň navrhol, aby súd vydal neodkladné opatrenie, ktorým by žalovanému uložil povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 18.5.2017 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným na výkon zrážok zo mzdy a iných príjmov, do právoplatného skončenia konania vo veci samej o zdržanie sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy.

2. Žalobca (zastúpený advokátom) podanie odôvodnil tým, že ako spotrebiteľ uzatvoril so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 18.05.2017 (ďalej len „zmluva“). Na základe zmluvy mu bol poskytnutý úver vo výške 5.000,- EUR, a podľa zmluvy má zaplatiť žalovanému za poskytnutý úver sumu 7.634,40,- EUR. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný mu predložil listiny s tým, že ak chce aby mu bol poskytnutý úver, je potrebné predložené listiny podpísať. Dodal, že predložené listiny tak podpísal v presvedčení, že uzatvoril zmluvu. Jednou z týchto listín bola aj Dohoda o zrážkach zo mzdy (ďalej aj ako „Dohoda“). Žalobca tvrdí, že v súvislosti s Dohodou mu nebolo nič bližšie vysvetlené, dokonca si nie je vôbec vedomý, že mal takúto dohodu podpísať. Samotné vyhotovenie Dohody je podľa neho typický formulár, z ktorého nevyplýva možnosť zmeny jeho textu, tak po obsahovej, ako aj formálnej stránke. Aj keď je Dohoda uzavretá vo forme osobitnej listiny, nebol o jej dôsledkoch nijako poučený a nemal možnosť ju odmietnuť, ak chcel úver získať.

3. Žalobca ďalej návrh odôvodnil tým, že žalovaný zaslal jeho zamestnávateľovi Žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy/iných príjmov zo dňa 03.04.2018, na základe ktorej žalovaný požiadal jeho zamestnávateľa o výkon zrážok zo mzdy. Uviedol, že žalovaný, ako veriteľ, si výšku dlhu sám jednostranne diktuje, a to bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Chýba akákoľvek súdna kontrola spotrebiteľskej zmluvy, z toho hľadiska, či zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by

podliehali ex offa súdnej kontrole. Na základe tejto dohody sa dostáva do pozície subjektu strácajúceho právo disponovať so svojim vlastným majetkom reprezentovaným príjmom dosahovaným za výkon svojej pracovnej činnosti. Navyše, pri zrážkach zo mzdy nie je možné preveriť, či sú zo mzdy zrážané len tie finančné nároky, ktoré dodávateľovi aj prináležia a nie aj tie, na ktoré nemá právny nárok, a to s poukazom na potrebu riadneho vyhodnotenia spotrebiteľskej zmluvy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom či inou nezávislou inštitúciou. V podstate ide o exekúciu majetku s tým rozdielom, že ju nevykonáva súd ale spravidla podnikatelia. Prítom ide okrem iného aj o otázku, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu veriteľ sám diktuje, vykonávajú sa zrážky zo mzdy dlžníka a dlžník nemá možnosť ich priamo zastaviť. Dlžník je tak vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu podnikateľa navyše zainteresovaného vo vlastnej veci a o vlastnom zisku. Tieto okolnosti opodstatňujú obzvlášť obozretnosť pri vykonávaní ex offa súdnej kontroly čestnosti dohody o zrážkach zo mzdy.

4. Podľa žalobcu inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva, a to ex offa súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Má zato, že uvedená Dohoda predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Zároveň je podľa neho zjavné, že žalovaný na základe neobmedzenej vôle môže vymáhať od žalobcu dlh na základe právneho úkonu - dohody o zrážkach zo mzdy, ktorej platnosť je sporná. Má tiež zato, že žalovaný dostatočným spôsobom neposúdil jeho schopnosť splácať úver, k čomu poukázal na to, že podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené podľa neho vyplýva aj zo samotnej Zmluvy, kde na strane 2 sú uvedené bankové spojenia pre úhradu pravidelných splátok a ostatných záväzkov, pričom sú tam uvedené ďalšie štyri účty (úvery), ktoré žalovaný nezobral do úvahy pri posudzovaní, či on (žalobca) bude schopný splácať úver. Jeho jediným cieľom bolo, aby sa na úkor žalobcu obohatil, a aj preto mu dal podpísať dohodu o zrážkach zo mzdy, aby si zabezpečil splátky priamo od jeho zamestnávateľa.

5. Na preukázanie týchto skutočností žalobca predložil kópiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 18.05.2017 (bez podpisov zmluvných strán) vo výške 5.000,- Eur, kópiu dohody o zrážkach zo mzdy (uzavretej vo forme osobitnej listiny s vymedzením zabezpečenej pohľadávky a poučením žalobcu o dôsledkoch jej uzavretia a možnosti jej odmietnutia), a kópiu žiadosti žalovaného zo dňa 3.4.2018 o vykonávanie zrážok zo mzdy/iných príjmov adresovanej mzdovej učtárni Ministerstva vnútra SR.

6. Súd návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia čiastočne vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zdržať sa uplatňovania zrážok zo mzdy žalobcu podľa dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 18.5.2017 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným na výkon zrážok zo mzdy a iných príjmov - nad sumu prevyšujúcu spolu v súčte všetkých platieb a zrážok zo mzdy žalobcu sumu 5.000,- Eur, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, a v prevyšujúcej časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Pri rozhodnutí o nariadení neodkladného opatrenia prítom súd vychádzal z toho, že žalobca v tomto súdnom konaní sleduje a uplatňuje právo na súdnu ochranu pred zrážkami zo mzdy, teda aby žalovaný neuplatňoval zrážky zo mzdy, lebo dohoda o zrážkach zo mzdy/iných príjmov zo dňa 18.5.2017, ktorú žalovaný ako jeho veriteľ uplatnil u jeho zamestnávateľa, je neplatná, a tiež preto, že spotrebiteľský úver z ktorého pohľadávka je zabezpečená dohodou o zrážkach zo mzdy, je podľa neho bezúročný a bez poplatkov (teda že jeho záväzok zabezpečený dohodou o zrážkach zo mzdy nezahŕňa poplatky a úroky), čo žalobca odvodzuje z toho, že žalovaný dostatočne neposúdil jeho schopnosť splácať úver, spotrebiteľský úver je preto bez úročný a bez poplatkov, a teda žalovaný právo na zrážky zo mzdy nad sumu poskytnutých peňažných prostriedkov nemá. Súd prítom mal pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení za to, že v konaní neboli súdom v tom čase zistené resp. žalobcom osvedčené také skutočnosti, ktoré by svedčili o absolútnej neplatnosti napadnutej dohody o zrážkach zo mzdy (nakolko dohoda o zrážkach zo mzdy je legitímny právny inštitút, a z jej obsahu sa javí, že mohla byť uzavretá platne - bola vymedzená a uzavretá v súlade so zákonom dostatočne určite a zrozumiteľne, vo forme osobitnej listiny, a spotrebiteľ bol riadne poučený o dôsledkoch jej uzavretia a možnosti ju odmietnuť). Na druhej strane však žalobca pre potreby vydania neodkladného opatrenia v tom čase postačujúco deklaroval a osvedčil pochybnosti o tom, či žalovaný ako veriteľ pred uzavretím zmluvy posúdil s odbornou starostlivosťou jeho schopnosť ako spotrebiteľa

splácať spotrebiteľský úver (v zmluve sa o tom nenachádza ani zmienka) s tým, že uvedené by v zmysle ust. § 11 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z.z. skutočne mohlo mať ten následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, a žalovaný tak právo na poplatky a úroky z úveru (a teda ani právo na ich zrážky zo mzdy nad sumu poskytnutých peňažných prostriedkov) nemá.

7.1. Proti uvedenému uzneseniu o neodkladnom opatrení žiadna zo strán odvolanie nepodala. Žalovaný však vo svojom písomnom vyjadrení so žalobou nesúhlasil, označil ju za špekulatívnu a účelovú, navrhol, aby ju súd v celom rozsahu zamietol a neodkladné opatrenie zrušil.

7.2. K skutkovému stavu žalovaný uviedol, že žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 18.05.2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo (variabilný symbol) XXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 5.000,- EUR, ktorý bol žalobca povinný vrátiť spolu so zmluvným úrokom vo výške 18,10 % ročne (ďalej len „Úver“), a že medzi žalobcom a žalovaným bola v rovnaký deň uzatvorená aj Dohoda o zrážkach zo mzdy (ďalej len „Dohoda“) na základe ust. § 551 OZ. Dodal, že v zmysle článku XIV. Zmluvy sa žalobca zaviazal vrátiť žalovanému poskytnutý Úver v pravidelných mesačných splátkach vo výške 127,24 EUR (každá splátka sa skladala z časti istiny a z časti zmluvného úroku), a nakoľko sa žalobca dostal do omeškania so splácaním Úveru, žalovaný vyzval žalobcu na splnenie dlhu - na zaplatenie omeškaných splátok Úveru písomnými upomienkami zo dňa 27.3.2018 až 27.2.2020 (ktoré žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zároveň bližšie špecifikoval - spolu 23 upomienok), a vyzval žalobcu na plnenie aj prostredníctvom sms správ zo dňa 22.08.2017 až 1.3.2020 (spolu 53 sms správ). Ďalej žalovaný uviedol, že nakoľko žalobca svoju povinnosť uhrádzať splátky Úveru neplnil riadne a včas, žalovaný zaslal zamestnávateľovi žalobcu písomnú žiadosť s názvom „Žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy/iných príjmov“ zo dňa 03.04.2018 (ďalej len „Žiadosť“), v ktorej žiadal zamestnávateľa žalobcu o výkon zrážok zo mzdy výlučne vo výške pravidelnej splátky Úveru - nie však vyššej ako pripúšťajú právne predpisy, a zamestnávateľ žalobcu začal vykonávať zrážky zo mzdy podľa Dohody a vo výške, ktorá neprevyšuje zákonom stanovenú maximálnu výšku zrážok zo mzdy.

7.3. Vo vzťahu k žalobe samotnej žalovaný uviedol, že žalobu považuje za šikanóznou s tým, že žalobca neosvedčil ani jednu skutočnosť, na ktorú sa v žalobe odvoláva, a jediným cieľom žalobcu je oddialiť povinnosť plniť splátky Úveru. Tvrdil, že z predložených dôkazov je zrejme, že (i) nie je potrebné poskytnúť žalobcovi ochranu pred neprijateľnými podmienkami, nakoľko Dohoda nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku; (ii) medzi žalobcom a žalovaným bola Dohoda uzatvorená v súlade s platnými právnymi predpismi, a preto mal a aj má žalovaný legitímne právo na výkon zrážok zo mzdy, (iii) žalovaný pred poskytnutím Úveru postupoval striktnie v súlade s príslušnými právnymi predpismi; a (iv) žalobca Úver splácal výlučne prostredníctvom zrážok zo mzdy, ktoré vykonáva zamestnávateľ žalobcu.

Žalovaný má zároveň za to, že žalobca vo vzťahu k žalobe neosvedčil ani naliehavý právny záujem na tom, či tu právo je alebo nie je. Uviedol, že vychádzajúc zo žalobného petitu žalobcu žalovaný dedukuje, že žalobca odôvodňuje žalobcu ust. § 137 písm. c) CSP, žalovaný má však za to, že žalobca nepreukázal Okresnému súdu Prešov naliehavý právny záujem, nakoľko ak žalobca poukazuje na to, že tento je daný potrebou odstránenia právnej neistoty v právnom vzťahu medzi stranami sporu - tým, že bez predchádzajúceho odobrenia súdom či iným nezávislým tribunálom by dochádzalo k uspokojeniu veriteľa, a to aj napriek možným neprijateľným podmienkam uvedeným v Zmluve a Dohode, veriteľ si výšku dlhu sám diktuje, zrážky zo mzdy sa vykonávajú a dlžník nemá možnosť ich priamo zastaviť, a dlžník je tak vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu veriteľa - tak predmetné žalované odmieta, nakoľko má za to, že danými všeobecnými a vágnymi tvrdeniami žalobca nemohol preukázať a ani nepreukázal naliehavý právny záujem, nakoľko (i) Dohoda a Zmluva sú platnými právnymi predpismi (pozn. súdu: žalovaný chcel zrejme uviesť „v súlade s“); (ii) Dohoda a Zmluva neobsahujú neprijateľné zmluvné podmienky a (iii) inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom, ktorý upravuje OZ a ktorý nezakazujú žiadne právne predpisy na úseku ochrany spotrebiteľa.

7.4. Vo vzťahu k jednotlivým žalobným tvrdeniam sa žalovaný vyjadril takto:

Ad. (i) k námietke žalobcu, že žalovaný žalobcovi predložil listiny s tým, že ak žalobca chce získať Úver, je potrebné, aby listiny podpísal, a že zo strany žalovaného nebolo žalobcovi nič vysvetlené, a nemal ani vedomosť o tom, že Dohodu podpísal - žalovaný uviedol, že predmetné tvrdenia namieta, nakoľko sú

skutkovo nesprávne s tým, že pred samotným uzatvorením Zmluvy a poskytnutím Úveru boli žalobcovi zo strany žalovaného predstreté nasledujúce dokumenty:

- návrh zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 12.05.2017;
- prvá Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov zo dňa 12.05.2017; a
- prvé Štandardné európskej informácie o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12.05.2017.

Na základe uvedeného možno podľa žalovaného konštatovať, že žalobcovi boli pred samotným uzatvorením Zmluvy (teda päť dní pred uzatvorením Zmluvy) predložené návrhy všetkých dokumentov, ktoré sa k Zmluve a Úveru viažu. Tieto dokumenty žalobca prevzal, čo potvrdil vlastnoručným podpisom. Žalobca tak mal pred uzatvorením Zmluvy a Dohody všetky informácie o Úvere, a preto nemôže obstať tvrdenie žalobcu o tom že žalobca nevedel, čo podpisuje. Súčasne žalovaný poukázal aj na to, že žalobca tieto svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepodložil relevantnými dôkazmi, a preto možno hodnotiť, že neuniesol dôkazné bremeno.

Ad. (ii) k námietke žalobcu, že text Dohody predstavuje formulárovú zmluvu a žalobca nemal možnosť Dohodu odmietnuť podpísať - žalovaný uviedol, že predmetné tvrdenia namieta, nakoľko sú zjavne nesprávne s tým, že ako vyplýva z obsahu Dohody, presnejšie z článku I. Dohody, žalobca podpisom Dohody jasne deklaroval, že „uzatvorenie tejto dohody o zrážkach zo mzdy je dobrovoľné. Dlžník svojim podpisom potvrdzuje, že si dohodu prečítal a má ju záujem uzavrieť s tým, aby z jeho mzdy boli vykonávané zrážky v dohodnutej čiastke a následne aby boli priamo poukazované na účet Veriteľa.“ Súčasne v článku III., ods. 7 Dohody bolo uvedené, že „ako dlžník máte zákonnú možnosť odmietnuť uzavretie tejto Dohody tým, že ju nepodpíšete.“ Z uvedeného je tak podľa žalovaného nepochybné, že uzatvorenie Dohody bolo dobrovoľné a tvrdenia žalobcu tak neobstoja, a čo sa týka tvrdenia žalobcu o tom, že ak chcel získať Úver, musel Dohodu podpísať, tak tu ide o zjavne nesprávne tvrdenie, nakoľko ako vyplýva z článku III. ods. 1 Zmluvy: „podmienkou pre čerpanie úveru Dlžníkovi je riadne uzavretie tejto Zmluvy. Veriteľ poskytne Dlžníkovi úver dňa 19.05.2017 (Deň poskytnutia úveru).“ Na základe uvedeného je tak podľa žalovaného nepochybné, že na poskytnutie Úveru bolo jedinou podmienkou uzatvorenie Zmluvy a nie aj Dohody tak ako to tvrdí žalobca, k čomu žalovaný poukázal na právne závery Krajského súdu v Kosiaciach, ktorý v uznesení zo dňa 17.12.2019, č. k.: 6Co/287/2019 (pri posúdení dohody o zrážkach zo mzdy, ktorú žalovaný ako veriteľ so spotrebiteľmi uzatvára) v bode 31. a 32. judikoval, že: „dohodu o zrážkach zo mzdy nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže ide o samostatnú dohodu a žalobkyňa v návrhu netvrdí žiadne neprijateľné podmienky v tejto dohode“ a „nemožno sa stotožniť ani s jej tvrdením, že samotná skutočnosť, že k podpisu dohody o zrážkach zo mzdy a zmluvy o úvere došlo v rovnaký deň má nasvedčovať tomu, že podpísanie úverovej zmluvy bolo podmieňované podpísaním dohody o zrážkach zo mzdy. Odvolací súd uvádza, že v článku III. bod 7 dohody o zrážkach zo mzdy bola žalobkyňa poučená o možnosti odmietnuť túto dohodu tým, že ju nepodpíše, čo bolo zvýraznené tmavým písmom, a tým je vyvrátené jej tvrdenie o podmieňovaní uzavretia zmluvy o úvere uzavretím dohody o zrážkach zo mzdy. Žalobkyňa teda mala na výber, či uzavrie dohodu o zrážkach zo mzdy alebo sa dohodne s veriteľom na inom spôsobe zabezpečenia pohľadávky z úverovej zmluvy.“

Ad. (iii) k námietke žalobcu, že žalovaný si sám výšku dlhu jednostranne diktuje, a to bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom - žalovaný uviedol, že predmetné tvrdenia odmieta, je zjavne nesprávne a scestné, nakoľko:

- Zmluva presne vymedzuje spôsob výpočtu omeškanej pohľadávky, resp. spôsob ako má žalovaný nakladať s plnením žalobcu (ust. článku II. 8,9 a článku IX. Zmluvy);
- Dohoda vymedzuje mechanizmy jednak výpočtu pohľadávky, ktorá sa má uspokojiť prostredníctvom zrážok zo mzdy a jednak obmedzujú žalovaného v rozsahu vymáhania dlžnej sumy a to z nasledovných dôvodov:
  - Dohoda vymedzuje maximálnu výšku pohľadávky, ktorá môže byť prostredníctvom zrážok zo mzdy uspokojená sumou 7.673,40 EUR (článok II. bod 1 Dohody);
  - zrážky zo mzdy sa vykonávajú až do doby, kým nedôjde k splneniu dlžnej (resp. omeškanej) pohľadávky (článok II. bod 4 Dohody);
  - žalovaný ako veriteľ je povinný oznámiť platiteľovi mzdy, že došlo k splneniu pohľadávky.
  - žalovaný oboznámil pred začatím zrážok zo mzdy žalobcu o výške jeho aktuálneho dlhu, a to aj s presným výpočtom výšky tohto dlhu podľa Zmluvy.

Žalovaný k tomu tiež poukázal na bod 33. odôvodnenia vyššie uvedeného Uznesenia Krajského súdu v Kosiaciach (zo dňa 17.12.2019, č. k.: 6Co/287/2019), podľa ktorého: „dohoda o zrážkach zo mzdy slúži na zabezpečenie záväzkov a je upravená v § 551 Obč. zák. a je akceptovaná aj ako spôsob zabezpečenia pohľadávok zo spotrebiteľských zmlúv (§ 5a zákona 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa).“

Ad. (iv) k námiatka žalobcu, že Dohoda predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, a platnosť Dohody považuje za spornú - žalovaný uviedol, že predmetné tvrdenia namieta, nakoľko ako už uviedol Dohoda nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, a nemôže obstať ani tvrdenie o tom, že Dohoda je sporná, keďže toto je postavené len na vágnych tvrdeniach. Žalovaný uviedol, že ust. § 551 ods. 1 OZ jasne definuje, že „uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.“, a zákon o ochrane spotrebiteľa v ust. § 5a ods. 1 písm. a) zároveň jasne vymedzuje, že „nepripustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.“ Z uvedeného je tak podľa žalovaného nepochybné, že samotný OZ a Zákon o ochrane spotrebiteľa predpokladajú uzatvorenie a následné využitie dohody o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovacieho prostriedku k spotrebiteľskej zmluve. Dohoda je tak platným právnym úkonom.

Ad. (v) k námiatke žalobcu, že žalovaný nedostatočným spôsobom posúdil schopnosť žalobcu splácať Úver, a preto je potrebné považovať Úver za bezúročný a bez poplatkov - žalovaný uviedol, že predmetné tvrdenia odmieta, nakoľko neodrážajú skutkový stav vecí. Uviedol, že pred poskytnutím Úveru postupoval striktnie podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch a dôkladne skúmal schopnosť žalobcu ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa ust. § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy s tým, že ako vyplýva z ust. § 7 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch je nepochybné, že vo vzťahu k posúdeniu schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver je potrebná aj súčinnosť samotného spotrebiteľa. Žalovaný uviedol, že posúdil nasledujúce údaje, ktoré boli poskytnuté žalobcom na účely skúmania schopnosti žalobcu ako spotrebiteľa splácať Úver:

1) Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru zo dňa 12.05.2017, na základe ktorého je zrejme nasledujúce:

- spoločným príjmom žalobcu pred poskytnutím Úveru bola suma vo výške 1.182,00 EUR, ktorý bol zložený z priemerného čistého mesačného príjmu vo výške 1.182,00 EUR;
- spoločnými výdavkami žalobcu pred poskytnutím Úveru bola suma vo výške 607,54 EUR;
- žalobca pred poskytnutím Úveru disponoval s voľným príjmom vo výške 279,46 EUR;
- žalobca čestne vyhlásil, že (i) nebol na neho alebo na majetok Žalobcu vyhlásený konkurz alebo povolená reštrukturalizácia, (ii) nie je v omeškaní s plnením svojich záväzkoch voči iným veriteľom, (iii) nie je politicky exponovanou osobou v zmysle platných všeobecne záväzných právnych predpisov a (iv) nie je vedený súdny spor alebo iné súdne alebo administratívne či iné konanie, ktoré by mohlo ovplyvniť schopnosť Žalobcu splniť jeho záväzky zo záväzkového vzťahu, ak vznikne na základe Žiadosti o poskytnutie SÚ;
- žalobca súčasne čestne vyhlásil, že všetky informácie, údaje a vyhlásenia, ktoré vyhlásil v Žiadosti o poskytnutie úveru sú úplné a pravdivé.

2) Potvrdenie zamestnávateľa o výške pracovného príjmu zamestnanca zo dňa 12.05.2017, na základe ktorého je zrejme, že priemerný čistý príjem žalobcu za posledný kalendárny mesiac bol vo výške 1.089 EUR.

Žalovaný k tomu dodal, že nevyhodnotil len údaje, ktoré boli žalovanému poskytnuté zo strany žalobcu, ale vykonal aj vlastné šetrenie za čelom zistenia schopnosti žalobcu ako spotrebiteľa splácať Úver, a to nasledujúcim spôsobom:

1) lustráciou žalobcu v Registri insolvenčných zánikov zo dňa 12.05.2017- na základe výstupu bolo zrejme, že žalobca nebol evidovaný v Registri insolvenčných zánikov;

2) lustráciou žalobcu v Registri úverov zo dňa 12.05.2017 - na základe výstupu bolo zrejme, že žalobcovi nebol poskytnutý žiaden úver;

3) lustráciou žalobcu v Registri - CRIF - nebankových subjektov zo dňa 12.05.2017 - na základe výstupu bolo zrejme, že žalobcovi boli poskytnuté tri (3) spotrebiteľské úvery / pôžičky z nebankových subjektov. Žalovaný uviedol, že vo vzťahu k zistenému je možné vyhodnotiť že:

- prvý spotrebiteľský úver bol žalobcovi poskytnutý v období od 20.12.2016 do 31.03.2017 - žalobca celý spotrebiteľský úver splatil a bez omeškania;

- druhý spotrebiteľský úver bol žalobcovi poskytnutý v období od 29.11.2016 do 15.12.2023 - žalobcovi zostávalo uhradiť 80 splátok. Žalobca nebol v omeškaní;

- tretí spotrebiteľský úver bol žalobcovi poskytnutý v období 31.03.2017 do 20.03.2027 - žalobcovi zostávalo uhradiť 119 splátok. Žalobca nebol v omeškaní.

Na základe uvedeného žalovaný uzavrel, že je tak nepochybné, že žalobca pred poskytnutím Úveru uhradil v prospech iných veriteľov splátky za spotrebiteľské úvery / pôžičky spolu vo výške 295,00 EUR/

mesačne, predmetná suma bola zohľadnená vo vzťahu k skúmaniu schopnosti žalobcu ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, a tak možno hodnotiť, že žalovaný postupoval pred poskytnutím Úver striktnie podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch.

Ad. (vi) k námietke žalobcu, že jediným zámerom žalovaného bolo obohatenie sa na úkor Žalobcu poukazom na to, že v Zmluve na strane 2 sú uvedené bankové spojenia pre úhradu pravidelných splátok a ostatných záväzkov, pričom sú tam uvedené ďalšie štyri účty (úvery), ktoré žalovaný nezobral do úvahy pri posudzovaní, či žalobca bude schopný splácať úver - žalovaný uviedol, že predmetné tvrdenia namieťa, nakoľko sú zjavne nesprávne a scestné s tým, že ide o bankové účty žalovaného, na ktoré môže žalobca uhrádzať splátky Úveru, a nie je mu preto zrejmé z tvrdenia žalobcu, čo svojimi tvrdeniami myslel, nakoľko sú zjavne nesprávne.

7.5. Na záver svojho písomného vyjadrenia žalovaný uviedol, že žalobu žalobcu považuje za šikanóznym výkon práva, a to z dôvodu, že žalobca dlhodobo šikanóznym spôsobom atakuje žalovaného. Poukázal na to, že medzi žalobcom ako žalovaným a žalovaným ako žalobcom je na Okresnom súde Bratislava II. vedené súdne konanie pod sp. zn.: 7C/55/2019, na základe ktorého žalovaný požaduje od žalobcu sumu vo výške 1.483,75 EUR s príslušenstvom z titulu nároku na náhradu škody vzniknutej v dôsledku šikanózneho výkonu práv. Uviedol, že žalobca dlhodobo atakuje žalovaného šikanóznym spôsobom, a to ako cez Národnú banku Slovenska, tak aj podávaním trestných oznámení, a má za to, že podanie žaloby v tomto konaní je vyvrcholením snáh žalobcu ohľadom šikanózneho výkonu práva. Podľa žalovaného je potrebné, aby Okresný súd Prešov prihladol aj na predmetnú skutočnosť, nakoľko to potvrdzuje fakt o tom, že žaloba žalobcu je účelová.

7.6. S poukazom na princíp právnej istoty a predvídateľnosť súdnych rozhodnutí žalovaný napokon poukázal aj na viaceré konkrétne konania na všeobecných súdoch (špecifikované označením súdu a spisovej značky), kde bol účastníkom, v ktorých súdy posudzovali jeho zmluvnú dokumentáciu, a v ktorých rozhodli v jeho prospech s tým, že táto zmluvná dokumentácia neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, a zároveň neobsahuje ani ustanovenia, ktoré spôsobujú zjavný nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

8. Žalobca, zastúpený advokátom, sa následne k doručenému vyjadreniu žalovaného písomne nevyjadril, hoci ho na to súd pri príprave pojednávania uznesením podľa § 167 ods. 3 CSP vyzval s tým, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť (viď aj § 291 ods. 3 CSP).

9. Na prejednanie veci bolo nariadené pojednávať, na ktoré sa strana žalobcu neustanovila, svoju neúčast' však ospravedlnila a žiadala, aby súd rozhodol vo veci aj bez ich prítomnosti, a to v zmysle ich „vyjadrení a podaní“, a preto súd vec prejednal v neprítomnosti žalobcu.

10. Súd sa oboznámil so žalobou a všetkými prostriedkami procesného útoku a obrany, ktoré strany sporu počas konania uplatnili, vykonal dokazovanie všetkými predloženými listinnými dôkazmi, ktorých odpis bol stranám sporu v priebehu konania doručený (§ 204 CSP), a na základe zhodných (resp. nepopretých) riadne (konkrétne) uvedených tvrdení rozhodujúcich skutočností (§ 132 ods. 1, § 151 a § 186 ods. 2 CSP) a vykonaných dôkazov si osvojil podstatný skutkový stav tak (v rozsahu a obsahovej zhode s tým) ako ho strany sporu vo svojich podaniach v rozhodných nesporných okolnostiach riadne (konkrétne) a včas opísali, a to najmä v rozsahu nepopretých tvrdení žalovaného uvedených v jeho podrobnom opise skutkového stavu.

11. Tvrdenia žalobcu o tom, že nebol vopred oboznámený s dohodou o zrážkach zo mzdy, že ju musel podpísať ak chcel úver získať (hoci súčasne tvrdil, že dokonca si údajne vôbec nie je vedomý, že mal takúto dohodu podpísať), a že žalovaný dostatočným spôsobom neposúdil jeho schopnosť splácať úver, totiž žalovaný účinne poprel uvedením vlastných tvrdení a predložením listinných dôkazov, pričom žalobca na tieto skutočnosti nijako nereagoval, vo vzťahu k svojim tvrdeniam nenavrhol žiadne dôkazy, a žiadne iné konkrétne skutkové tvrdenia neuviedol a ani dôkazy na ich preukázanie nenavrhol. Na druhej strane konkrétne skutkové tvrdenia žalovaného nikto nespochybnil, a ani súd nemal žiadny dôvod pochybovať o ich pravdivosti (viď primerane § 151 ods. 1 a § 186 ods. 2 CSP), a sporné tak neboli.

12. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

13. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

14. Podľa § 551 ods. 1 OZ uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

14. Podľa § 853 ods. 1 OZ občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

15. Podľa § 151b ods. 2 OZ v zmluve o zriadení záložného práva sa určí pohľadávka, ktorá sa záložným právom zabezpečuje, a záloh.

16. Podľa § 151b ods. 3 OZ v zmluve o zriadení záložného práva sa určí najvyššia hodnota istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje, ak zmluva o zriadení záložného práva neurčuje hodnotu zabezpečenej pohľadávky.

17. Podľa § 151c ods. 1 OZ záložným právom možno zabezpečiť peňažnú pohľadávku, ako aj nepeňažnú pohľadávku, ktorej hodnota je určitá alebo kedykoľvek počas trvania záložného práva určiteľná.

18. Podľa § 5a ods. 1 písm. a) zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.

19. V danom prípade sa žalobca domáhal toho, aby súd rozhodol o povinnosti žalovaného „zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 18.5.2017 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným na výkon zrážok zo mzdy a iných príjmov“. Uplatnený nárok pritom odvodzuje z toho, že dohodu o zrážkach zo mzdy považuje jednak za absolútne neplatnú, a tiež z toho, že žalovaný dostatočne neposúdil jeho schopnosť splácať úver, spotrebiteľský úver je preto bez úročný a bez poplatkov, a teda žalovaný právo na zrážky zo mzdy nad sumu poskytnutých peňažných prostriedkov nemá.

20. Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje zabezpečovací prostriedok peňažnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ s dlžníkom. Pre takúto dohodu platia všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch. Musí pritom obsahovať aj označenie pohľadávky o uspokojenie ktorej ide, ktoré musí byť dostatočne určité tak, aby (aj v zmysle ust. § 853 ods. 1 OZ za primeraného použitia ust. § 151b ods. 1,2 ,3 OZ) bolo dostatočne zrejmé aká celková pohľadávka a najmä v akej konkrétnej výške, prípadne podľa akého konkrétneho výpočtu jej výšky (tak aby bolo možné ju v celom rozsahu podľa tejto dohody identifikovať), by mala byť touto dohodou zabezpečená. Ďalej musí obdobným spôsobom obsahovať aj určenie výšky dohodnutých splátok, a v prípade, že zabezpečuje uspokojenie pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy, zákon pri nej navyše vyžaduje, aby bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, a spotrebiteľ bol pri nej poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Všetky tieto náležitosti pritom, tak ako to vyplýva zo skutočností uvedených žalovaným a ním predložených listín, splnené boli.

21. Sporná dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, bola v nej presne špecifikovaná zabezpečovaná pohľadávka, a to odkazom na konkrétnu zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX G. konkrétnu výšku pohľadávky 7.634,40 Eur. Rovnako tak v nej bola dostatočne určito a zrozumiteľne dohodnutá i výška mesačných zrážok 127,24 Eur, a žalovaný ako veriteľ podľa jej textu (čl.III), ktorý bol navyše osobitne zvýraznený hrubším písmom, poučil žalobcu ako dlžníka o dôsledkoch jej uzavretia (u ktorého pritom, i vzhľadom na jeho pracovnú pozíciu policajta - podľa žiadosti o poskytnutie úveru i potvrdenia zamestnávateľa o príjme - možno rozumne predpokladať minimálne priemernú intelektuálnu úroveň ako i pozornosť a obozretnosť pri jeho písomných právnych úkonoch), a rovnakým spôsobom ho výslovne upozornil (čl. III bod 7), že ako dlžník má zákonnú možnosť jej uzavretie odmietnuť tým, že ju nepodpíše. Vzhľadom na to tak všetky zákonom vyžadované

náležitosti pre platnosť dohody o zrážkach zo mzdy naplnené boli a súdu nie je zrejmé, čo viac mal žalovaný pre jej platnosť za daných okolností primerane urobiť. Ani v ďalšom konaní, obdobne ako to súd uviedol predbežne už predtým (bez reakcie žalobcu) v uznesení o neodkladnom opatrení, tak neboli ani dodatočne žalobcom preukázané resp. súdom zistené také skutočnosti, ktoré by svedčili o absolútnej neplatnosti napadnutej dohody o zrážkach zo mzdy (nakoľko dohodu o zrážkach zo mzdy jednak samú o sebe nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže predstavuje legitímny a zákonom dovolený právny inštitút, a zároveň z jej obsahu sa javí, že bola uzavretá platne - bola vymedzená a uzavretá v súlade so zákonom dostatočne určite a zrozumiteľne, vo forme osobitnej listiny, a spotrebiteľ bol riadne poučený o dôsledkoch jej uzavretia a možnosti ju odmietnuť).

22. Ako nedôvodné sa pritom v ďalšom konaní (po vydaní neodkladného opatrenia) napokon ukázali aj tvrdenia žalobcu, že žalovaný dostatočne neposúdil jeho schopnosť splácať úver, a spotrebiteľský úver je preto bez úročný a bez poplatkov - z ktorých by napokon aj tak mohlo vyplývať (nanajvýš) iba to, že žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy nad sumu poskytnutých peňažných prostriedkov, a nie v celom rozsahu (keďže uvedená skutočnosť by nemala vplyv na absolútnu neplatnosť dotknutých právnych úkonov a právo žalovaného žiadať zrážky aspoň do výšky istiny - tak ako to súd vyjadril už v rozhodnutí o neodkladnom opatrení, a to obmedzením povinnosti žalovaného zdržať sa uplatňovania zrážok zo mzdy žalobcu podľa tejto dohody len nad sumu prevyšujúcu spolu v súčte všetkých platieb a zrážok zo mzdy žalobcu sumu 5.000,- Eur). Žalovaný totiž tieto tvrdenia žalobcu v celom rozsahu poprel a reagoval na nich uvedením množstva konkrétnych údajov o podrobnom posúdení schopnosti žalobcu úver splácať / tak ako je to uvedené v bode 7.4 Ad. (v) tohto odôvodnenia/, ktoré zároveň doložil listinnými dôkazmi, z ktorých jasne vyplýva, že si pred uzavretím zmluvy o úvere so žalobcom ako spotrebiteľom svoju povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou jeho schopnosť splácať spotrebiteľský úver splnil. Okrem toho podľa § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na ktorý poukázal žalobca (v znení platnom v čase uzavretia zmluvy o úvere), sa sankcia následku (fikcie) úveru bez úrokov a bez poplatku neuplatňuje ak ide len o situáciu, že si veriteľ túto povinnosť nesplnil dostatočným spôsobom, či správne, ale len vtedy, ak by túto povinnosť porušil hrubým spôsobom, o čom však v tomto prípade z hľadiska na jeho postup uvažovať nemožno. Súd pritom z predložených listín nezistil ani žiadny iný dôvod, pre ktorý by sa mal dotknutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, pre ktorý by sa mal žalovaný „zdržať použitia Dohody o zrážkach zo mzdy na výkon zrážok“ aspoň v nejakom menšom rozsahu (napr. len nad sumu istiny), a preto súd túto žalobu zamietol ako nedôvodnú v celom rozsahu.

23. Pokiaľ ide o neodkladné opatrenie, v danom prípade bolo v súvislosti s touto vecou počas tohto konania vo vzťahu medzi stranami sporu nariadené neodkladné opatrenie uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 13C/6/2020-16 zo dňa 2.3.2020, ktoré by mal súd vzhľadom na výsledky tohto konania v zmysle ust. § 336 ods. 4 v spojení s ust. § 335 CSP spolu s týmto rozsudkom zrušiť, nakoľko však účinky takéhoto rozhodnutia (zrušenia uvedeného neodkladného opatrenia) by nastali až právoplatnosťou tohto rozsudku a uvedené neodkladné opatrenie bolo aj tak časovo obmedzené len do právoplatného skončenia konania vo veci samej (a právoplatným rozhodnutím teda skončí), súd sa z dôvodov tejto zrejmej nadbytočnosti jeho zrušením v tomto konaní napokon už bližšie ani nezaoberal.

24. O náhrade trov konania súd rozhodoval v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. Žiadne dôvody, pre ktoré by bolo možné úspešnému žalovanému jemu vzniknuté trovy tohto konania (preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré mu vznikli v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva) v zmysle ust. § 257 CSP celkom výnimočne nepriznať a žiadať, aby ich znášal sám, strany netvrdili a ani súd nezistil. Strana, ktorá realizuje kroky k začatiu alebo trvaniu občianskeho súdneho konania, musí vždy zvážiť jeho začatie resp. obranu v ňom, a preto musí znášať aj dôsledky s tým spojené plynúce z jej procesného neúspechu v konaní. V súvislosti s eventuálnymi úvahami o aplikácii výnimočného ust. § 257 CSP súd prvého stupňa zároveň poukazuje aj na výklad obsahovo obdobného ust. § 150 O.s.p. v rozhodnutí Ústavného súdu ČR pod sp. zn. IV. ÚS 3678/12, podľa ktorého „Pokiaľ ide o námietku týkajúcu sa aplikácie ustanovenia § 150 O.s.p., je nutné konštatovať, že sa jedná o procesné ustanovenie, ktorého použitie je výslovne na úvážení všeobecného súdu. Pokiaľ sa teda, či už obvodný alebo mestský súd rozhodol dané ustanovenie neaplikovať, nie

je jeho povinnosťou toto akokoľvek zdôvodňovať. Dôvodom je tu predovšetkým tá skutočnosť, že ustanovenie § 150 O.s.p. je výnimkou zo všeobecného pravidla, a pokiaľ nedôjde k aplikácii tejto výnimky, platí pravidlo všeobecné. Inými slovami povedané, povinnosť odôvodnenia nákladového výroku z uhla pohľadu ustanovenia § 150 O.s.p. by nastala až v prípade, že by došlo k jeho aplikácii.“

26. Žalovaný bol v konaní úspešný v celom rozsahu, preto mu súd voči žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.